

DEN næste Eftermiddag Klk. to stod Mads Vestrup forsagt udenfor Bispegaardens Port og ringede paa. Da han havde nævnet sit Navn, førte Portner-sken ham op ad Trappen, bankede paa en Dør og lukkede op for ham til et anseligt Værelse med Tæppe paa Gulvet, et Skrivebord ved Vinduet og et Par Sofaer langsmed Væggene. Dagens vinterlige Solskin fyldte hele Rummet, hvor der lugtede frisk og hjemligt af Brænderøg fra en gammeldags Kakkelovn.

»Hr. Vestrup!« meldte Konen.

Til sin Forundring traf Mads Vestrup ikke Bispen selv, hvem han kendte fra Billeder, men derimod en anden Mand, der efter Udseendet at dømme ogsaa var en Gejstlig. Han stod ved Vinduet med Ryggen til Lyset og læste et Brev. Tilsyneladende uden at afbryde sin Læsning tilkastede han Mads Vestrup over Papirets Kant et hurtigt mønstrende Blik, og lod ham derpaa vente en lille Tid henne ved Døren.

Endelig lagde han Brevet bort og kom hen til ham med lange, elastiske Skridt. Det var en lille tynd Mand i tætsluttende sort Dragt Et hvidt Slips med brede Sløjfeender hang udenfor Frakken som en Bladkrave. Dette Slips i Forbindelse med det lange, barberede Ansigt, de rødkantede Øjne og